

ע"פ 8672/19 - דני זילברשלג נגד ועדת האתיקה המחוזית של לשכת עורכי הדין בתל-אביב

בית המשפט העליון

ע"פ 8672/19

לפני: כבוד הנשיאה א' חיות

המערער: דני זילברשלג

נגד

המשיבה: ועדת האתיקה המחוזית של לשכת עורכי הדין בתל-אביב

ערעור על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים מיום
22.12.2019 בתיק עב"י 9595-12-19 ובעב"י
26788-12-19 אשר ניתנה על ידי השופטת ע' זינגר.

בשם המערער: בעצמו

פסק-דין

זהו ערעור על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים (השופטת ע' זינגר) מיום 22.12.2019 בעב"י 9595-12-10 ובעב"י 26788-12-19 שלא לפסול עצמו מלדון בעניינו של המערער.

1. בחודש נובמבר 2018 הורשע המערער, עורך דין במקצועו, בעבירות משמעותיות על ידי בית הדין המשמעתי המחוזי של לשכת עורכי הדין בתל אביב-יפו. המערער הורשע בגין התנהלותו בעת שייצג שלושה אחים בעריכת הסכם לחלוקת עזבונה של אמם המנוחה. על פי הנטען, המערער פעל למכירת דירה שהורישה המנוחה מבלי שידע את כלל היורשים, ולאחר מכן ייצג את האח שמכר את הדירה בהליכים משפטיים כנגד יתר היורשים. ביום 8.5.2019 ניתן גזר דינו של המערער שכלל בין היתר הוצאה לצמיתות מלשכת עורכי הדין (להלן: הלשכה). המערער הגיש ערעור על הכרעת

עמוד 1

הדין וגזר הדין לבית הדין המשמעתי הארצי של הלשכה (להלן: בית הדין הארצי) וערעורו על גזר הדין התקבל כך שעונשו הופחת לשמונה שנות השעיה מהלשכה.

על פסק הדין של בית הדין הארצי הוגשו ערעורים לבית המשפט המחוזי בירושלים על ידי המערער ועל ידי המשיבה, ועדת האתיקה המחוזית של הלשכה בתל אביב-יפו (להלן: ועדת האתיקה). כשבועיים לאחר הגשת הערעור, הגיש המערער בקשה לפסילת המותב מלדון בערעורים. לטענתו, במסגרת פסק הדין של בית הדין הארצי הוזכרו קביעות שקבע המותב במסגרת הליך משמעתי אחר שנוהל נגד המערער (עב"י 70863-11-18; להלן: ההליך המשמעתי הקודם) ועל כן ככל שידון המותב גם בהליך המשמעתי הנוכחי ייווצר מצב שבו הוא יושב "כערכאת ערעור" על החלטות קודמות שלו. המערער הוסיף וטען כי לא ראוי שהמותב ידון בעניינו לנוכח העובדה שבהליך המשמעתי הקודם הביע המותב עמדה שלילית נגד המערער ובשים לב לכך שהעניינים העובדתיים שהיו במוקד ההליך המשמעתי הקודם עומים נבדקים על ידי משרד המשפטים ומבקר המדינה. המשיבה טענה מנגד כי עצם העובדה שהמותב דן בהליך אחר הנוגע למערער אינה עילה לפסלות שופט, בפרט כשאין כל חפיפה במסכת העובדתית בין שני ההליכים ולנוכח העובדה שפסק הדין בהליך המשמעתי הקודם הוא חלוט.

3. ביום 22.12.2019 נדחתה, כאמור, בקשת הפסלות. בית המשפט קבע כי על פי הפסיקה "לא די בעובדה שערעור קודם מטעם המבקש [המערער] נדחה על ידי המותב דן, כדי לגרום לפסילתו מלדון בערעור הנוכחי". בית המשפט הוסיף כי כבר נפסק שגם הבעת עמדה בהליך הקודם אינה מקימה בהכרח חשש ממשי למשוא פנים. בית המשפט הדגיש כי ההליך המשמעתי הקודם נפתח בעקבות פנייה של מתלונן אחר ונוגע לאירועים שאינם קשורים כלל להליך דן. עוד נקבע כי אמירותיו הקודמות של המותב הפכו לחלוטות וממילא אף אם בית הדין הארצי הפנה אליהן, לא יהא צורך לבחון אמירות אלה בשנית. אשר לטענת המערער לפיה קיימים הליכים תלויים ועומדים במשרד המשפטים ואצל מבקר המדינה בעניינים הנוגעים להליך המשמעתי הקודם, ציין בית המשפט כי לא ניתן להבין כיצד טענה זו משליכה על ההליך דן.

4. מכאן הערעור שבו שב המערער על טענותיו בפני בית המשפט קמא ומבקש לקיים דיון בערעור על מנת שיוכל להציג חומר רגיש בעניין תלונותיו למשרד המשפטים ולמבקר המדינה באשר לניגוד עניינים חמור של דיינים בערכאות המשמעתיים של הלשכה. לטענת המערער, המותב היה מודע לתלונות אלה כבר בהליך המשמעתי הקודם.

5. לאחר שעיינתי בערעור על נספחיו באתי לידי מסקנה כי דינו להידחות. העובדה ששופט דן בתיק אחר בעניינו של המערער היא כשלעצמה אינה מקימה עילה לפסילת המותב, למעט במקרים חריגים שבהם נקבעו בהליך הקודם ממצאי מהימנות ברורים או שבית המשפט נחשף לחומר שלאור טיבו ועוצמתו לא יוכל להשתחרר ממנו בהליך החדש שבו הוא יושב לדין (ראו: ע"פ 8091/17 ארביב נ' הוועדה המקומית לתכנון ובניה אשדוד, פסקה 7 (23.10.2017)). בעניינינו לא ביסס המערער את הטענה כי עצם ניהול ההליך בפני המותב שדן בהליך המשמעתי הקודם מקים חשש ממשי למשוא פנים. זאת בפרט לנוכח העובדה שכל אחד מההליכים נוגע למתלוננים שונים ולתשתית עובדתית שונה. מכל מקום, קביעותיו הקודמות של המותב שאמנם הוזכרו בפסק הדין של בית הדין הארצי, אינן עומדות בפני ערעור כעת ומשכך, אין יסוד לטענה כי המותב צפוי לדון כערכאת ערעור בקביעותיו שלו. אשר לטענת המערער בדבר תלונותיו לניגוד עניינים מצד דיינים בערכאות המשמעתיים של הלשכה המתבררות על ידי משרד המשפטים ומבקר המדינה, לא מצאתי כיצד תלונות אלה מקימות עילת פסלות כלפי המותב בערעור דן ומשכך לא ראיתי צורך לקיים בו דיון בעל-פה

אך בשל טענה זו (ראו: ע"פ 200/10 חן נ' מדינת ישראל (החלטה מיום 7.3.2010)).

אשר על כן, הערעור נדחה.

ניתן היום, י' בשבט התש"פ (5.2.2020).

ה נ ש י א ה
